Cấu Trúc Của Chúng Sinh (2)

Kalama tri ân đh ldmhangir ghi chép.

[15/03/2026 - 08:57 - ldmhangir]
Chưa có ai thông minh bằng chúng ta, hai cái phần rắc rối nhất của Vi Diệu Pháp đã được chúng ta học trong thời gian kỷ lục là 3 tiếng. Chính tôi còn rùng mình trước trí tuệ tuyệt vời của các vị, và vô cùng xúc động khi thấy bà con gật liên tục.
Ghi thêm giùm tôi, bốn pháp bất khả tư nghì, tiếng Pali là Acinteyya:
Bốn pháp bất khả tư nghị gồm có:
1. Loka Acinteyya: Thế gian bất khả tư nghì. Do 5 pháp cố nhiên không ai có thể giải thích được, nên mọi sự ở đời thấy sao biết vậy, mọi cố gắng tìm hiểu để lý giải chỉ khiến ta mất trí.
Tại sao quạ cò trắng, quạ đen, tại sao có những cái rất nghịch lý như con hạc, con đà điểu cái thân nó như vậy mà cái chân nó nhỏ xíu, cao lêu nghêu. Tại sao con tê giác nó xấu như vậy, cái chân nó rất là thô như gốc cây. Có câu chuyện bà vợ ly dị chồng vì sau 20 năm mới biết mặt con Hà Mã nó xấu thế nào khi chồng mắng bà ấy như vậy. Trong thiên nhiên có những hình hài rất vô lý nhưng vẫn trụ được. Con khủng long nặng mấy chục tấn mà cái cổ nhỏ xíu, cái miệng nhỏ xíu để nuôi cái thân to lớn như vậy.
2. Kamma-vipaka Acinteyyo: Nghiệp quả bất khả tư nghì. Có những nghiệp được bảo lưu thời gian cho quả đến nhiều a-tăng-kỳ đại kiếp (như công đức của một vị Bồ tát, hoặc 2 người cùng làm một nghiệp nhưng quả báo nặng nhẹ ít nhiều hoàn toàn khác nhau).
3. Jhanabhinna Acinteyyo: Thiền định và thần thông bất khả tư nghì. Người có khả năng thần thông và thiền định có thể làm mất cái đang có, làm xuất hiện cái chưa từng có, trong nhiều trường hợp gần như đi ngược lại quy tắc tự nhiên (như thách thức trọng lực, chinh phục tốc độ ánh sáng, bất chấp bản chất, tuổi thọ sinh học và khả năng xuyên không gần như hoang tưởng...).
Khả năng xuyên không ở đây có nghĩa là họ có thể tái hiện lại cả cuộc đời của vua Tần Thủy Hoàng cho chúng ta thấy. Hiện tượng như Telepathy (thần giao cách cảm) cũng chỉ thần thông mới có. Có câu chuyện ở Tích Lan khi đói kém, các vị sư trẻ muốn đi Ấn Độ để sống, sư phụ dẫn đi bát nhưng chỉ vài bước chân đã đến thành phố Varanasi ở Ấn Độ, biển được làm hẹp lại chỉ bằng một vũng nước. Câu chuyện về xá lợi Đức Thế Tôn khi ngài Ca Diếp đặt xá lợi vào tháp và nguyện trong vòng 230 năm hoa không héo, đèn không tắt cho đến khi vua A Dục khai tháp, điều này đã thành hiện thực. Tâm lực cộng với phước báu kết hợp lại sẽ làm được những chuyện không tưởng.
4. Buddha-visaya Acinteyyo: Phật trí bất khả tư nghì. Trí tuệ của chư Phật không ai có thể thấu suốt rốt ráo được ngoại trừ chính các ngài. Lí do đơn giản là chư Phật hiểu được cả 3 điều bất khả tư nghì trên.
Cái biết của mình trong trời đất này rất ít, như một hạt cát trong sa mạc so với điều mình không biết. Hạt cát mình cân được, sa mạc tính diện tích được nhưng cái mình không biết là vô hạn. Khoa học là thử và sai liên tục, các phát minh thay đổi liên tục qua các thời kỳ từ máy bay thời đệ nhất thế chiến đến nay như chiếc B2, F5 của Mỹ. Kiến thức vật lý phải thay đổi liên tục vì chúng ta liên tục bị thách thức bởi các nguyên tắc của vũ trụ. Giấc mộng trường sinh của con người mãi mãi không bao giờ thực hiện được vì chúng ta chỉ có thể can thiệp vào tấm thân sinh học, còn tâm thức thì vô hình và là một thách thức khác.
[11/06/2026 - 11:45 - thuanphap27]
Buổi 42. Cấu Trúc Của Mỗi Chúng Sinh (2)
Như vậy là mình chưa có ai thông minh bằng chúng ta.
Hai phần rắc rối nhất của A Tỳ Đàm được chúng ta học trong thời gian kỷ lục là ba tiếng.
Chính tôi còn rùng mình trước trí tuệ tuyệt vời của các vị và vô cùng xúc động khi thấy bà con gật liên tục. Gật liên tục.
Năm Pháp Cố Nhiên.
Bốn Pháp Bất Khả Tư Nghì.
Bốn Pháp Bất Khả Tư Nghì (Acinteyyāni)
Lokacintā Acinteyyā (Thế Gian Bất Khả Tư Nghì)

Một là Lokacintā Acinteyyā Thế Gian Bất Khả Tư Nghì.
Do Năm Pháp Cố Nhiên không ai có thể giải thích được nên mọi sự ở đời thấy sao biết vậy, mọi cố gắng tìm hiểu để lý giải chỉ khiến ta mất trí.
Để lý giải chỉ khiến ta mất trí.
Trước hết là Năm Pháp Cố Nhiên, mà chính năm pháp đó nó lại dồn vô đầu tiên là Lokacintā Acinteyyā có nghĩa là thế Thế Gian Bất Khả Tư Nghì.
Kamma Vipāka Acinteyyo (Nghiệp Quả Bất Khả Tư Nghì)
Số hai là Kamma Vipāka.
Kamma Vipāka Acinteyyo là Nghiệp Quả Bất Khả Tư Nghì:
Có những Nghiệp được bảo lưu thời gian cho Quả đến nhiều A-Tăng-Kỳ Đại Kiếp. (Như công đức của một vị Bồ Tát)
Lúc mà Bồ Tát mình quỳ xuống trước mặt Đức Phật Nhiên Đăng, đó là ngài nguyện á là Đức Phật ngài thấy là này lời nguyện này nó có sức ảnh hưởng tới mấy A-Tăng-Kỳ sau.
Hoặc hai người cùng làm một Nghiệp nhưng Quả Báo nặng nhẹ ít nhiều hoàn toàn khác nhau.
Cái này giải thích không có được.
Jhāna Viññāṇa Acinteyyo (Thiền Định Và Thần Thông Bất Khả Tư Nghì)
Số ba: Jhāna.
Jhāna Viññāṇa Acinteyyo có nghĩa là Thiền Định Và Thần Thông Bất Khả Tư Nghì:
Người có khả năng Thần Thông và Thiền Định có thể làm mất cái đang có, làm xuất hiện cái chưa từng có và trong nhiều trường hợp gần như đi ngược lại các nguyên tắc tự nhiên như
- Thách thức trọng lực,
- Chinh phục tốc độ ánh sáng,
- Bất chấp bản chất và tuổi thọ sinh học
- và khả năng Xuyên Không, gần như hoang tưởng.

Xuyên Không ở đây có nghĩa là họ có thể tái hiện lại cảnh nguyên đời sống của vua Tần Thủy Hoàng cho mình thấy, Xuyên Không.
Bà con tiếng Việt nghèo ghê luôn.
Ngoại ngữ chưa kịp giỏi tiếng Việt đã quên sạch.
Không phải Hán, cái này là kiến thức, kiến thức chứ không phải là Hán khỉ mốc gì.
Ông có biết mấy hiện tượng gì như là Telepathy không?
Chỉ có Thần Thông mới có.
Bách khoa vẫn tốt.
Thứ tư mới ghê.
Buddha Visaya Acinteyyo (Phật Trí Bất Khả Tư Nghì)
Trí Tuệ của Chư Phật không ai có thể thấu suốt, rốt ráo được ngoại trừ chính các Ngài.
Lý do đơn giản là Chư Phật hiểu rốt ráo cả ba điều Bất Khả Tư Nghì trên.
Lý do là Chư Phật đã hiểu rốt ráo ba vấn đề, ba điều Bất Khả Tư Nghì trên.
Tức là ba cái kia là Bất Khả Tư Nghì mà Trí các ngài lại hiểu được thế là Trí các ngài là Bất Khả Tư Nghì.
Món đồ đó quá là đắt tiền thì ai mua được món đồ đó là mình phải hiểu là người đó rất là giàu.
Và khả năng tài chính người đó phải cao hơn món đồ đó.
Đây là học đạo, học đạo làm mình biết cái này nè.
Bây giờ tôi kể từng điều cho bà con nghe.
Thứ nhất là Thế Gian Bất Khả Tư Nghì.
Tại sao cò trắng, quạ đen, tại sao có những rất là nghịch lý thí dụ như mình thấy con hạc, con đà điểu thân nó như vậy mà chân nó nhỏ xíu mà nó cao lều khều.
Hoặc là mình thấy tại sao con tê giác nó xấu như vậy, chân nó rất là thô như cột nhà.
Và tôi nhớ một chuyện có một bà đó bả ở với chồng 20 năm mà bả đòi ly dị.
Rất là hạnh phúc.
Mà đòi ly dị thì ra ngoài tòa thì họ hàng mới hỏi tại sao hạnh phúc mà ly dị.
Bả nói 20 năm trước lúc mới cưới trong một lần gây gổ thì ổng mắng bả là mặt như hà mã.
Nhưng mà bả không biết hà mã nó mặt nó ra sao.

Mới hôm qua bả đi sở thú bả mới biết.
Thì bây giờ bả mới căm hận con người mà đã khinh bỉ bả.
20 năm qua nó bị sống trong dối lừa.
Sống dối lừa.
Bả không ngờ trên đời này có con mà nó ục ịch mà nó xấu xí mà nó thô kệch như vậy.
Thì các vị thấy đó là thiệt ra nếu mà nói mà có một đấng mà chí tôn mà sáng tạo muôn loài đó thì tạo ra mấy con đó nó kỳ quá đi.
Thiếu gì cách thấy không?
Như các vị biết con khủng long phải không?
Có con nó nặng tới mấy chục tấn, cổ nó nhỏ xíu à, mà mình nó rất là to.
Cho nên tội nghiệp nó lắm cả đời nó không bao giờ no.
Tại cổ nó nhỏ quá, miệng nhỏ xíu vậy đó.
Mà nó phải nuôi, nó phải lấy cái nhỏ xíu đó nó nuôi gọi là lấy hậu phương mà nuôi tiền tuyến mà hậu phương là ba bà bán chè mà nuôi nguyên một sư đoàn ngoài mặt trận nuôi kiểu gì?
Ba bà bán chè ở hậu phương mà nuôi nguyên một sư đoàn ở ngoài mặt trận á là nuôi kiểu gì?
Mình biết trước 75 chỉ có một trường hợp đặc biệt là ông tỷ phú Tạ Hoa Vinh trong Chợ Lớn á là ổng chịu trách nhiệm trả lương cho nguyên binh chủng nhảy dù á, thời ông Diệm á, mình biết có trường hợp đó thôi.
Nhưng mà cũng không bao lâu.
Chứ còn thường á là người nuôi và kẻ được nuôi nó cũng phải hơi tầm tầm.
Cho nên trong thiên nhiên mình thấy rất là lạ đó là có những hình hài nó rất là vô lý mà nó vẫn trụ được.
Đó là Thế Gian Bất Khả Tư Nghì.
Thứ hai nữa là Thiền Định Bất Khả Tư Nghì.
Trong kinh nói.
Cái này giải thích hơi phong thần thì giải thích, phải giải thích cho hết.
Thì có một lần đó Tích Lan bị đói kém làm chư Tăng đi bát rất là khó.
Thì có mấy ông sư trẻ đó ổng có tiếp xúc với mấy ông thương buôn mà đi qua lại Ấn Độ á, ổng mới nói với sư phụ, ổng nói sư phụ ơi, con nghe mấy ông này ổng nói Ấn Độ giàu lắm.
Mà mình giờ đang đói, chứ phải mà mình có cách nào thầy trò mình giống như vượt biên qua bển chứ sống cho nó ít lâu vậy đó.
Thì sư phụ nói cần gì mình phải đi, cần gì phải vượt biên qua bển sống, mình có thể đi bát bên đó được mà.
Thì xong ngài mới dắt nguyên đám đệ tử đi bát như mọi khi vậy đó.
Trời ơi đi được có chút xíu à mà vô một thành phố lạ hoắc đẹp lắm, đẹp lắm.
Phật tử cúng dường quá chừng nhiều.
Ăn xong thầy trò cũng theo con đường đó trở về thì mấy người đệ tử mới ngạc nhiên nói lạ.
Từ ngã ba Trung Lương mà đi một đổi thì vô thành phố Mỹ Tho,
Còn này thành phố này sao từ Trung Lương sao đi một hồi sao nó lại ra Sài Gòn là sao?
Không phải Sài Gòn mà Hải Phòng mới ghê chứ.
Trung Lương đi có chừng năm phút là gặp thành phố Hải Phòng mà thành phố các vị chưa từng biết.
Thì các vị mới hỏi sư phụ, hỏi sao kỳ vậy?
Đi vài bước phải vô Mỹ Tho chứ, vô thành phố lạ quá, ngài nói đó là Baranasi của Ấn Độ ấy.
Xuyên Không.
Các vị nói vậy còn biển tính sao thì ngài nói là hồi nãy các vị đi ngang có thấy vũng nước không?
Đó là biển ta làm hẹp nó lại đó.
Thì các vị có quyền không có tin.
Trường hợp nữa đó là khi mà Đức Thế Tôn viên tịch ấy.
Thì vua A-xà-thế đó là một trong bảy phái đoàn đến đòi chia Xá Lợi.
Thì vua cũng được chia một phần.
Thì chia xong thì vua mới xây dựng bảo tháp lớn lắm mà vua rất là tôn kính ngài Ca Diếp.

Cho nên ngài vua mới đặt Xá Lợi Thế Tôn vào trong ngôi tháp bằng vàng và quỳ xuống dâng cho ngài Ca Diếp xin ngài hãy tôn trí tháp vàng đó vào trong tháp lớn, tháp gạch ấy.
Thì ngài Ca Diếp ngài mới cung kính hai tay bưng lấy tháp đó và ngài nói với vua là hãy chuẩn bị hoa với đèn, sẵn ở trong tháp đó để có chỗ để ngài vào ngài đặt ngài tôn trí tháp.
Thì khi ngài vô ngài tôn trí tháp giữa mấy vòng hoa tươi thơm lắm, hoa quý mà, có mấy cây đèn bằng vàng quý lắm.
Thì ngài quỳ sụp xuống ngài để tháp, đặt tháp ngay giữa đống hoa đó, giữa mấy hàng đèn, đèn dầu ấy, và ngài chú nguyện thế này.
Từ đây trở đi trong vòng 230 năm, trước khi mà vua A-dục khai tháp, hoa không không héo, đèn không tắt.
Ngài chú nguyện xong ngài mới lùi ra và ngài nói với vua hãy niêm phong tháp lại, trát vữa.
Thì 230 năm sau cái tháp đó bị đổ sụp, nó chỉ còn có một phần, phần ngọn nó mất, còn phần dưới thôi.
Thì vua A-dục được một vị A-La-Hán dắt tới đó để mà lễ Phật.
Thì vua nghe nói đây là tháp thờ Xá Lợi Thế Tôn vua xúc động lắm.
Vua nói trẫm bắt buộc phải làm tháp khác hoành tráng hơn, chứ không thể nào mà tháp như vậy.
Nhưng mà bây giờ phải mở tháp ra mới rước Xá Lợi ra được.
Thì vua mới cho người cạy gạch.
Cạy ra thì vua quỳ sụp xuống khi mà thấy đèn đó nó vẫn cháy và đặc biệt là hoa đó vẫn tươi và vẫn thơm.
Như là lời chú nguyện của ngài Ca Diếp vậy.
Đó là Thần Thông.
Coi như là thách thức trọng lực, chinh phục tốc độ của không gian, và bất chấp bản chất và tuổi thọ sinh học của vật chất.
Thì các vị có quyền không tin nhưng mà chúng bắt biết rằng khi mà Tâm Lực của mình cộng với Phước Báo của mình mà nó kết hợp lại đó thì nó làm được những chuyện không tưởng được.
Thí dụ như bằng vào kiến thức tiểu học của mình thì mình không có lý giải được cơ cấu vận hành của một bộ máy IBM hay là máy móc của phi cơ.
Thì tùy thôi nhưng mà tôi thấy rằng biết của mình nói thiệt đừng buồn chứ biết của mình trong trái đất này nó ít lắm.
Cho nên chúng ta có thể nói thế này,
một hạt cát trong sa mạc nó to hơn là biết của mình so với điều mình không biết.
Tôi nhớ tôi có giải thích đó.
Hạt cát trong sa mạc á nó to hơn biết của mình đối với điều không biết là vì sao?
Vì hạt cát trong sa mạc mình cân được.
Hạt cát mình cân bằng cân điện tử được.
Và sa mạc mình tính diện tích được.
Như vậy cả tử và mẫu đều là hữu hạn,
Tử và mẫu đều là hữu hạn, một đem cân được, một tính diện tích được.
Nhưng mà cái mình không biết á mà so với so với cái mình biết á thì không biết đó là vô hạn. Nó còn ghê hơn sa mạc với hạt cát nữa.
Bởi vì sa mạc hồi nãy tôi có nói đó, Sahara là 9 triệu km vuông, Gobi á là 3 triệu km vuông.
Mình không có đếm hạt cát nhưng ít ra mình còn tính km được, mình nói chung là mình còn có một con số để mà hình dung ra nó.
Còn cái mà mình không biết thì vô bờ.
Mình lấy cái hữu hạn để mà mình đánh giá trời đất á thì nó cũng nghèo.
Và chúng ta cứ biết rằng trên nguyên tắc thì có rất là nhiều phát hiện phát minh khoa học mà nhiều mấy chục năm trước nó khác bây giờ.
Tôi nói thẳng luôn, thí dụ như cấu trúc của một chiếc máy bay mà thời Đệ Nhất Thế Chiến.
Cánh đôi cánh tầng á, hai cánh tầng á. Hai cánh tầng.
Nó khác với cơ cấu của một chiếc máy bay thời Đệ Nhị Thế Chiến.
Mà cơ cấu máy bay thời Đệ Nhị Thế Chiến nó khác với máy bay của thời thập niên 60 70.

Và máy bay của thời 60 70 nó khác hẳn với máy bay của thời nay.
Và hôm nay các vị có thấy chiếc B-2 và F-5 của Mỹ không?
B-2 và F-5 của Mỹ các vị nhìn khiếp lắm.
Chẳng hạn như chiếc B-2 nhìn nó y như con cá đuối vậy.
Mà mô hình đó đó lẽ ra người ta phải hiểu nó từ lâu và vay mượn từ lâu mà tại sao phải đợi đến bây giờ người ta mới có đủ trình độ để mô phỏng nó?
Điều đó cho thấy rằng kiến thức vật lý của mình ý nó cứ phải thay đổi liên tục.
Khoa học là gì?
Khoa học là thử và sai.
Khoa học là thử và sai.
Thử rồi sai thử rồi sai, nhiều lần như vậy nó mới ra một thành phẩm xài được.
Nhưng mà chỉ xài được trong ít lâu nó lại phải thay đổi nữa.
Bởi vì chúng ta liên tục và liên tục bị thách thức bởi các nguyên tắc của vũ trụ mà mình chưa hề biết tới.
Thì mai này có các đại ca nào mà ảnh phát hiện ra, thí dụ như họ chữa bệnh ung thư.
Bây giờ thì ung thư tạm thời nói là một chứng gọi là nan y tuyệt chứng.
Nhưng sẽ có một ngày mình chinh phục được nó.
Thì lúc đó nó lại lòi ra chuyện khác đó là Alzheimer nó lại một thách thức khác.
Và các vị cũng phải đồng ý với tôi một chuyện, giấc mộng trường sinh của con người mãi mãi không bao giờ thực hiện được.
Tôi là một người không chuyên về khoa học, mà tôi tuyệt đối bảo đảm rằng tôi đúng.
Đó là giấc mơ bất tử không bao giờ có là vì sao?
Là vì chúng ta chỉ có thể can thiệp vào cái gì mà mình thấy thôi.
Thí dụ như các vị can thiệp vào ba cái hô hấp, tiêu hóa thì tùm lum.
Nhưng mà các vị chuyện trước mắt 100 tỷ nơ-ron tế bào não mình các sợi thần kinh ý mình có can thiệp được hay không?
Mà giả định mình có can thiệp được á thì tâm lý đó Tâm Thức của mình ý nó là Vô Hình.
Cho nên chúng ta chỉ có thể can thiệp vào tấm Thân Sinh Học này thôi.
Đó là 100 tỷ nơ-ron và bao nhiêu mét dây thần kinh.
Đó là những tôi cái giả định là mình chinh phục được.
Nhưng mà còn Tâm Thức tính sao?
Cho nên các vị có thể giúp cho tôi sống 1000 năm, 2000 năm, 10000 năm, giả định là được.
Nhưng mà về mặt Tâm Thức thì sao?
Tôi đúng 90 tuổi là tôi báo trước là tôi lẩn đó.
Các vị tưởng tượng trên trái đất lúc đó có phải là thảm họa không?
Nguyên một rừng người mấy tỷ đứa mà nó không biết nó tên gì.
Cái này mới mệt à ha.
Nhà nó ở đâu.
Ngày xưa tôi ở Đà Nẵng ý, ở ngã tư giếng nước gần phi trường, có gia đình đó.
Gia đình của một ông sư, ông sư đó là trụ trì ở trong Nam á, trong Đồng Nai mà bố mẹ ổng thì ở ngoài Đà Nẵng.
Thì bà chị ổng rất là thương tôi, thương lắm.
Bả làm cho Cotimex, Cotimex.
Bả nuôi hai ông bà mà ông cụ sắp mất á, ông cụ lẩn.
Ông cụ vui lắm.
Ông cụ cứ đi hoài mà khi ông cụ mệt ông cụ coi nhà nào mà có mái hiên giống như nhà cụ là cụ bèn vô đó cụ nằm.
Và cụ đuổi hết mấy người khác, cụ nói
"Tới đây làm phiền cụ. Nhà này nhà của tao mà! Bọn mi tới đây làm gì?"
Mà may mắn, trong xóm ai cũng biết ổng là đi họp ở trên mới về cho nên người ta cũng không có trách.
Thấy ổng đuổi thì người ta cũng, "xin lỗi, xin lỗi" vậy đó.

Xong kêu người nhà ra rước cụ về.
Bữa sau cụ quẹo vô nhà người khác, mà quẹo đâu là chửi đuổi người ta vậy đó, cụ vui lắm.
Là mình thấy nếu bây giờ mà mình can thiệp cho một người nào đó mà sống được 10.000 tuổi thì sao?
Mình chỉ can thiệp tấm Thân Sinh Học của họ thôi, còn cõi Vô Hình là Tâm Thức thì chịu thua.
Cho nên, tôi tuyệt đối tin tưởng rằng chúng ta không thể nào mà có hoàn thành giấc mơ bất tử được.
Kinh khủng lắm, kinh khủng lắm.